

havn, Københavns Søbefæstning. Der er det nemlig saaledes, at der allerede er disponeret over et Beløb til Fundamenteringsarbejder ved Saltholmsflak-Fortet, og hvem der kender de vedtagne militære Love, vil vide, at dette Fort er absolut det kostbareste og betydeligste af disse Anlæg. Det er et Anlæg, der er beregnet til, saa vidt jeg erindrer, ca. 6 Mill. Kr. Her er man begyndt paa Fundamenteringsarbejdet. Og man er begyndt paa Jordarbejdet m. m. paa Charlottenlunds Batteri. Altsaa, ogsaa her har man ikke alene ved den Motivering, man har givet af Udsættelsesforslaget, men ved selve sine Handlinger klart vist, at det ikke er Meningen, at det skal være noget, der har med Besparelser at gøre, men at det udelukkende er en Udsættelsesforanstaltning. Og jeg henpeger atter paa, hvad jeg før godtgjorde, at denne Udsættelsesforanstaltning med Nødvendighed vil resultere i en væsentlig højere Bevilling til ekstraordinære militære Udgifter paa det næste Finanslovsforslag, end den foregaaende Regering vilde have haft nødvendig at foreslaa.

Men dernæst skal jeg komme til den anden Side af Sagen; det er den Modsætning, der er mellem den højtærede Forsvarsministers Udtalelse ved den angivne Lejlighed og alt, hvad der foreligger fra det radikale Venstre baade i Odense-Programmet, i deres Udtalelser her i Fjor Vinter og sidste Sommer ved Forsvarslovens Behandling, Udtalelser, som nu lyde rundt omkring paa Møder. Jeg behøver ikke med vidtløftige Citater at dokumentere, at hvad den Forsvarsplan angaar, som de ærede radikale Medlemmer foreslog her under Forsvarslovens Behandling og vilde have os til at stemme for, var Hovednerven i den en Reduktion af Landets væbnede Magt med omtrent Halvdelen, med den Motivering og med den udtrykkelige Forstaaelse, at det kun skulde være en Kyst- og Politivagt, at denne Styrke ikke skulde anvendes til virkelig Kamp, men kun til at afvæbne mindre Afdelinger, der vare forslaaede herind og i det hele taget væge os mod tilfældige og ganske smaa Neutralitetskrænkelser. Og jeg skal minde om Udtalelser, som endnu i Sommersamlingen faldt fra den højtærede Indenrigsminister og det ærede Med-

lem fra Holbæk (Rode), der jo nu staar som sit Partis Ordfører her i denne Sal. Den højtærede Indenrigsminister sagde den 18. Juni 1909: „Jeg tror, at hvis man ikke vil hilde sig i Illusioner, maa man være klar over dette, at Flertallet af den danske Vælgerbefolkning staar fast paa den Anskuelse, som i Virkeligheden ogsaa har faaet Udtryk ved de sidste Tidens Valgresultater, at i Danmark er det ikke muligt at skabe et Militærvæsen, som er til Betyggelse for det danske Folk, men at man tværtimod ved dette Militærvæsen skaber Skade og Fare“. Og det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) sagde samme Dag: „Hvis vi her i Landet havde en garanteret Fred, ja, saa gjorde Militærvæsenet i alt Fald ingen Skade ud over de unyttige Ofre af Pengemidler og Arbejde, saa udsatte det ikke Landet for Farer, men det er just Muligheden af, at en Krig nærmer sig til vore Grænser, der gør, at vi sige, at det er nødvendigt at indskrænke Militærvæsenet, for at det ikke skal friste os eller andre til Benyttelse“. Hvis det altsaa overhovedet skulde blive benyttet, vilde det være en Fare og en Skade!

Jeg skal umiddelbart efter disse Udtalelser atter erindre om den højtærede Forsvarsministers Ord. Den højtærede Forsvarsminister vendte sig mod det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) med følgende: „Ved det sidste Valg var Spørgsmaalet: Skulle vi forsvare vort Land, eller skulle vi det ikke? Denne Agitationstalemaade er saa fuldstændig hul og saa skadelig, at jeg havde haabet, at en Mand som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds ikke vilde bruge den og allermindst bruge den her i Salen. Det er jo slet ikke Tilfældet. For det Partis Vedkommende, som for Øjeblikket er repræsenteret ved Roret, er det aldeles ikke Tilfældet, og for den Mands Vedkommende, som har faaet det Hvert at administrere de militære Sager, vide De jo godt, at det aldeles ikke er Tilfældet, De vide godt, at den nuværende Forsvarsminister er valgt paa sine Udtalelser til Vælgerne. (Anders Nielsen: Hør!). Ja, valgt paa sine Udtalelser til Vælgerne og paa Udtalelser, som deles af mine Kolleger i Ministeriet og mine Kolleger i Par-